

40 DANA ZA ŽIVOT

7. dan, 11. 3. 2025.

Nakana:

Molimo za majke i njihovu dječicu koji traže sigurno mjesto za život.

Sveto pismo:

I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu. (Lk 2, 6 - 7)

Razmatranje:

Roditelji smo dvoje djece, kćeri od 20 i sina od 16 godina. Uvijek smo bili aktivni u crkvi, gdje smo se i upoznali te započeli izlaziti. U početku braka planirali smo imati troje djece, ali nakon sinovog rođenja i brojnih obrada, zbog dijagnoze koju smo dobili, a ticalo se genetike (nasljednosti) s očeve strane, donijeli smo odluku da je najbolje ostati na dvoje djece. Kćer je bila potpuno zdrava do svoje osme godine, dok je sin rođen s brojnim malformacijama. Hvala Bogu, živimo sami, dok su nam roditelji dovoljno blizu, te su nam često uskakali kada nam je trebalo pričuvati kćer ili sina. Iako je trudnoća bila uredna, te su do 39. tjedna svi pregledi bili u redu, porod je bio inducirani carski rez, jer je dijete bilo na zadak, a i na UZV su rekli da je dijete veliko. Odmah nakon poroda, kao majka doživljam stres od strane doktorice, koja mi prenosi informacije, prilično nestručno, nemoralno i bez imalo empatije: „Dijete je maleno, zdepasto, noge za unutra, dijabetes, ne čuje...“

Najstrašnije je bilo što su drugim majkama donijeli dijete, dok meni ne, bez ikakvog objašnjenja. Nakon izlaska iz rodilišta, poslije tjedan i pol inkubatora, umjesto odlaska kući s djetetom smo upućeni u bolnicu na Kantridi, zbog gipsanja obje noge. Do postavljanja dijagnoze prošlo je dosta vremena, s 3-4 mjeseca je dijete bilo 3 tjedna na neonatologiji zbog srčane mane, sa 6 mjeseci je upućeno na prvu fizikalnu terapiju, gdje se onda manifestiraju razna stanja, koja i dan danas traju.

Ipak je potrebno biti jako angažiran. Kad je trebao krenuti u vrtić, morali smo odlaziti u Pulu, jer ga u našem mjestu nisu htjeli primiti s obzirom da nije hodao. S vremenom je prohodao uz fizikalne terapije. Inače je veseljak, sve ga zanima, ide u školu za djecu s posebnim potrebama. Zbog specifičnosti i težine bolesti, po preporuci jedne majke,

obratali smo se liječniku specijalistu u Zagrebu, te nakon toga nastavili odlaske na liječenje u Zagreb, dok neke preglede obavljamo u Rijeci. S vremenom smo obilazili više specijalista i bolnica u Zagrebu i Rijeci. Nažalost, skoro niti jednu stvar ne saznate od institucija, već razgovarajući s drugim roditeljima, koji imaju slične probleme, kako vezano za ostvarivanje nekih prava, tako i za lijekove koje dijete koristi. Nažalost, mnogo toga se zataškava. Iako postoje pravne službe, rijetki su službenici voljni informirati vas o pravima ili vam pomoći savjetom, gdje se obratiti. Lani je prošao operaciju stopala, te kreće s fizikalnom terapijom, ali veseli se svakom odlasku u Zagreb, tramvajima, uspinjači i ostalom. U međuvremenu nam se u svojoj osmoj godini razboljela i kćer, koja je zbog autoimune bolesti završila na Kantridi u ciklusima po 40 dana, 30 dana... Nakon odlaska liječnice u mirovinu, po preporuci smo s njom otišli na liječenje u Zagreb, gdje se i dan danas liječi. Lani je nakon mature došlo do aktivacije bolesti te je završila u Zagrebu u bolnici. Zbog progresije bolesti, bila je u strogoj izolaciji skoro 2 i pol mjeseca, prošla dijalize krvi i druge tretmane te je doživjela i infarkt, hvala Bogu bez oštećenja srca. Došao nam je i svećenik, te je dobila bolesničko pomazanje u bolnici. Nakon otpusta kući nažalost morala je odustati od fakulteta te je uskoro ponovo dva puta hospitalizirana. Ali, hvala Bogu, sada je studentica, a po potrebi odlazimo na terapiju u Zagreb i idemo dalje. Nakon 20-ak godina braka i raznih stresova i teškoća, trudimo se prenijeti djeci ljubav i vjeru. Imamo i mi sitnih razmirica, ali sve se to „ispegla“ i sredi. Najvažnije je u životu uzdati se u Gospodina, jer bez njegove prisutnosti bilo bi nemoguće živjeti. Nakon svih dijagnoza i nevolja, takvi životni izazovi mogu vas spojiti ili rastaviti kao obitelj. Kroz sve to učimo i rastemo i ni u jednom trenutku nismo sumnjali u njegov izbor, jer i onda kad nam je najgore, kad ne znamo što dalje, kažemo: „Gospodine Tebi predajemo sve, jer mi ne znamo, ali Ti znaš, jer Ti si taj koji nas vodiš.“

Molitva:

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen.